

ЖУРНАЛ – ПЛАСТОВОГО – НОВАЦТВА

Ч. 6 (137)

ЧЕРВЕНЬ

1968

„ГОТУЙСЬ”

Журнал пластового новацтва

“NOTUJS” — MAGAZINE

for Ukrainian Children

Видав Головна Пластова Булава

Редагує Колегія:

пл. сен. Леся Храплива,

ст. пл. Світляна Луцька,

ст. пл. Іриней Юрчук

Адреса Редакції:

LESIA CHRAPLYWA

158 East 7th St., Apt. 3A

New York, New York 10009

Адміністратор

Крайова Пластова Старшина

на ЗДА.

Адреса Адміністрації:

“P L A S T” Inc.

140-142 Second Avenue

New York, N. Y. 10003

Обкладинка роботи
Наталки Горалевської

З М І С Т :

Ніна Мудрик-Мриц:	
Новацький вогник	1-2
Л. М.: Сон у Зелені свята	2
Сестричка Надя:	
Як Ромко хотів стати славним? ..	4
Ніна Мудрик-Мриц: У ніч Купала ..	6
Що пише Мишка-Гризикнижка?	7
О. Тарнавська: Вогник (пісня)	10
Гості з Марса	12
Сестричка Ліда:	
Пригадка новакам від Зайчи- ка-Петруся	15
Христя Баранська:	
Новацька пісня	16
Нов. Чіча Костко:	
Ах, як то гарно бути в таборі! ..	18
Нов. Ліда Павленко: Весна	20

ПЕРЕДПЛАТА „ГОТУЙСЬ” у 1968 році: В ЗДА — 3.00 долари, в КАНАДІ — рівновартість 3-ох американських доларів, в ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ — рівновартість 2.80 американських доларів, в АВСТРАЛІЇ — 2.50 американських доларів.

„ГОТУЙСЬ” ДЯКУЄ ЗА ДАТКИ НА ФОНД:

Сестричка **Оксана Тарнавська** з Австралії прислала 2.50 доларів, сестричка **Ганка Коренець** склала 3.00 долари, пані **Гумницька** із Вінніпегу склала 1.10 доларя.

„Готуйсь” щиро дякує за датки та жеде дальших. Коли будете в таборі, не забудьте влаштувати збірку на Фонд „Готуйсь”!

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 6 (137)

Червень

1968

Мал. Ніна Мудрик-Мриц

Ніна Мудрик-Мриц:

НОВАЦЬКИЙ ВОГНИК

Не барись, подружко Нічко
Не барись,
Друзі всі у луг на вогник
Вже зійшлись.

Лави новаків веселих
Новачок
Галяву повишивали
І лужок.

Між ялинками, де в росах
Сизий мох,
З смолоскипами на струнко
Ми удвох.

Ми принишкли, ждемо мовчки,
Ще лиш мить
І наказ нам буде: — „Вогник
Підпалить!”

Смолоскипів не дамо ми
Із долонь.
Спалахне до зір високих
Наш вогонь!

На усе життя зогріє
Нам серця,
Славно жити нам pomoже
Ватра ця!

Л. М.:

СОН У ЗЕЛЕНІ СВЯТА

Це було в Зелені Свята,
(Добре я запам'ятав),
Принесла клечання мати,
Я розкласти помагав.

Чемно спати я поклався,
Ще й не спав, на правду ні! —
Святослав тоді примчався
У кімнату на коні.

О, яка була б охота
Бачити його ще раз!
Він не сам! Прийшов ще потім
Кожен український князь!

За хоробрими князями,
(Я й доглянути не вespів),
Появилися гетьмани,
Прапор їх залопотів.

За столами посідали —
Я їх певно бачив там!
Сам Петлюра, Коновалець,
Генерал Чупринка сам.

З ліжка я притьмом зірвався,
Чемно гостей привітав,
А тоді отак озвався
Князь великий Святослав:

— Ми прийшли у Ніч Зелену
З сивої та з давнини,
Глянути, чи Україну
Люблять всі її сини.

Україну будували
Ми від Дону до Карпат,
Від врагів охороняли,
Наші кості там лежать.

Та тепер пора на тебе!
Ми прийшли із давнини,
Запитати, чи в потребі
Ти поборешся, як ми?

Чи будеш ти пам'ятати,
Що борців ти славних син,
Перемогою вінчати
Наш давно початий чин?

Випрямився я „на струнко”,
Так, як братчик нас навчав,
Проказав відважно, лунко,
(Пильно слухав Святослав).

— „Перед вами присягаю,
Предки-лицарі мої,
Не забуду свого краю,
Української землі.

У несацтві та у школі
Буду пильно вчитись я,
Щоб зазнала щастя-долі
Українська вся земля”.

Так ласкаво усміхались
Предки з рідної землі...
Я просив — та не лишались;
Зникли всі, немов в імлі.

Я розкрив широко очі:
Ранок сходив вже на світ.
Та про сон тії ночі
Не забуду й за сто літ!

(Зелені Свята — Свято Зіслання Святого Духа, в п'ятдесятій день після Великодня, це свята поминок по померлих. В нас особливо є звичай згадувати у той день героїв, що згинули в бою за Україну. Тим більше, що недалеко Зелених Свят припадають різниці смерті двох славних українських героїв недавніх часів. 25 травня 1926 року большевики вбили в Парижі у Франції Головного Отамана Симона Петлюру, а дня 23 травня 1938 року (саме 30 років тому) вбили теж большевики в Роттердамі в Голляндії Голову Проводу Українських Націоналістів Євгена Коновальця. Колись в Україні йшли великі походи на кладовища, де були поховані борці за волю України. Сьогодні правимо за них поминальні Богослужби, в яких повинні брати участь теж і новаци.

Ці Свята називають „Зеленими” тому, що є давній звичай прикрашувати тоді хату зеленим листям „клезанням”).

Мал. Леся Сохор

Сестричка Надя:

ЯК РОМКО ХОТІВ СТАТИ СЛАВНИМ?

Ромко робив дуже гарні поступки в школі. Він мав дар від Бога, що все дуже швидко запам'ятував, отже не мусів довго вчитися, щоб все знати. Ромко був перший у класі, діставав щороку похвали й нагороди та був дуже гордий з того. Ромко був новак. Був ройовий у своєму рої, і його рій був найкращий у гнізді. І знов Ромка хвалили.

Ромко був теж добрий спортсмен. Приходив усюди точно, був усюди перший, і знов всі його за те хвалили.

Всі ці похвали Ромко збирав майже даром. Неважко добре вчитися, коли хто здібний, неважко бути добрим спортсменом, коли хто здоровий та сильний, а батьки дбають, щоб він постійно вправляв

різні спорти. Неважко бути і добрий ройовим, коли в рої всі хлопці з одної кляси, кожен сам старається бути щораз кращий, а до того всі мешкають на одній вулиці.

Одного разу на збірці гнізда братчик гніздовий запитав, хто хоче бути помічником братчика бібліотекаря. Ромко зразу зголосився, бо робота була неважка: треба було лиш прибивати на карточках печатки з датою, коли хто позичив книжку, та записувати число книжки.

Ромко відбував точно свою працю в гніздовій бібліотеці та вже рахував, скільки то хрестиків він здобуде до вакацій. Бо братчик гніздовий записував хрестики кожному новакові, обчислював їх перед вакаціями і тоді проголошував, хто перший у гнізді. Минулого року Ромко здобув багато хрестиків, але перший таки не був. Перший вийшов новак з молодшого від його роя. Тому цього року Ромко хотів обов'язково бути перший.

Минув весь довгий шкільний рік. Ромко розпозичав щотижня книжки новакам, разом з братчиком бібліотекарем, але сам читав дуже мало. Він не любив читати, бо в школі і так усе знав, майже без читання, тільки зі слів учителя. А за прочитані книжки можна було в гнізді теж здобути хрестики, але Ромко не хотів трудитися, щоб читати цілу книжку тільки за два хрестики.

На останній збірці гнізда перед вакаціями братчик став вичитувати, хто здобув скільки хрестиків. Найбільше їх дістав Ігор. Ромко аж підскочив зі здивування та з обурення. Як це могло статися?

Та ось братчик гніздовий став пояснювати: Ігор дістав найбільше хрестиків за прочитані книжки.

Ромко знав Ігоря. Він ходив на одну клясу нижче від Ромка та був пильний, дуже пильний! Його не видно було на спортовому майдані, бо мусів завжди дуже багато вчитися, щоб дістати добру оцінку в школі. А крім того Ігор позичав завжди багато книжок у новацькій бібліотеці, і батько теж йому їх завжди купував.

Так отже вийшло, що Ігор — перший, найпильніший новак у гнізді... Це Ромка дуже зажурило!

Вдома Ромко пожалівся татові, що він весь рік так важко працював у бібліотеці й не дістав похвали, а Ігор дістав.

Батько вислухав Ромка та сказав:

— Досі ти здобував всю славу й похвали зовсім легко. Та не завжди так водиться. Допомога в бібліотеці — гарне й корисне для гнізда діло, але його може робити навіть хлопець з першої чи другої кляси. Треба ж тільки написати число та прибити печатку. Але коли хлопець, навіть молодший від тебе, прочитав так багато кни-

жок, то це заслуговує на похвалу! Ігор заслужив собі на неї своєю пильною працею. Коли ж ти хочеш бути перший — мусиш теж пильно працювати.

Ромко довго думав над словами тата. А тоді рішив, що він від осені почне поважно працювати. Візьметься до тих вміlostей, що про них ще зовсім нічого не знав. Бо досі здобував тільки ті, що до них був і так вже майже готовий, що приходили йому легко.

Якщо Ромко буде додержуватися своєї постанови, то напевно на другий рік здобуде таки перше місце в гнізді!

Ніна Мудрик-Мриц:

У НІЧ КУПАЛА

Зайшло гаряче сонце

У балочці за гаєм.

На галяві вже вогник

Тихенько догаряє.

Спить в таборі новацтво,

Злітають сні між роси

І верби розплітають

Над ставом наніч коси.

Лиш гном — душок із лісу

Гуляє по полянці,

Де світлячки виводять

Свято-Іванські танці.

Маленький гномик просить:

В жучків веселих світла:

— „Підемо пошукати

Чи папороть розквітла”.

Пішли. Ідуть, шукають...

Зненацька між пеньками

Шелесь — шелесь щось біле

Пелюстками-листочками.

Прибігли. В сизих травах

Пвіте казками книжка!

Мабуть забули діти...

Жучки і гном принишкли.

До ранку добродушок

Читав казки у лісі

І світлячкам і квітам

І білці на горісі.

Вітали вранці сонце,

Від радості рум'яні:

— „Знайшли ми книжку щастя

Край лісу на поляні!”

ЩО ПИШЕ МИШКА-ГРИЗИКНИЖКА?

Дороге моє Новацтво!

Ну, врешті я діждалася того, що можу Вам написати, яку то несподіванку приготував Вам „Готуйсь” на ці вакації! А Ви вже були цікаві, що це таке? Отже тепер скажу: Несподіванка називається:

„НОВАЦЬКИЙ ТАБІР”

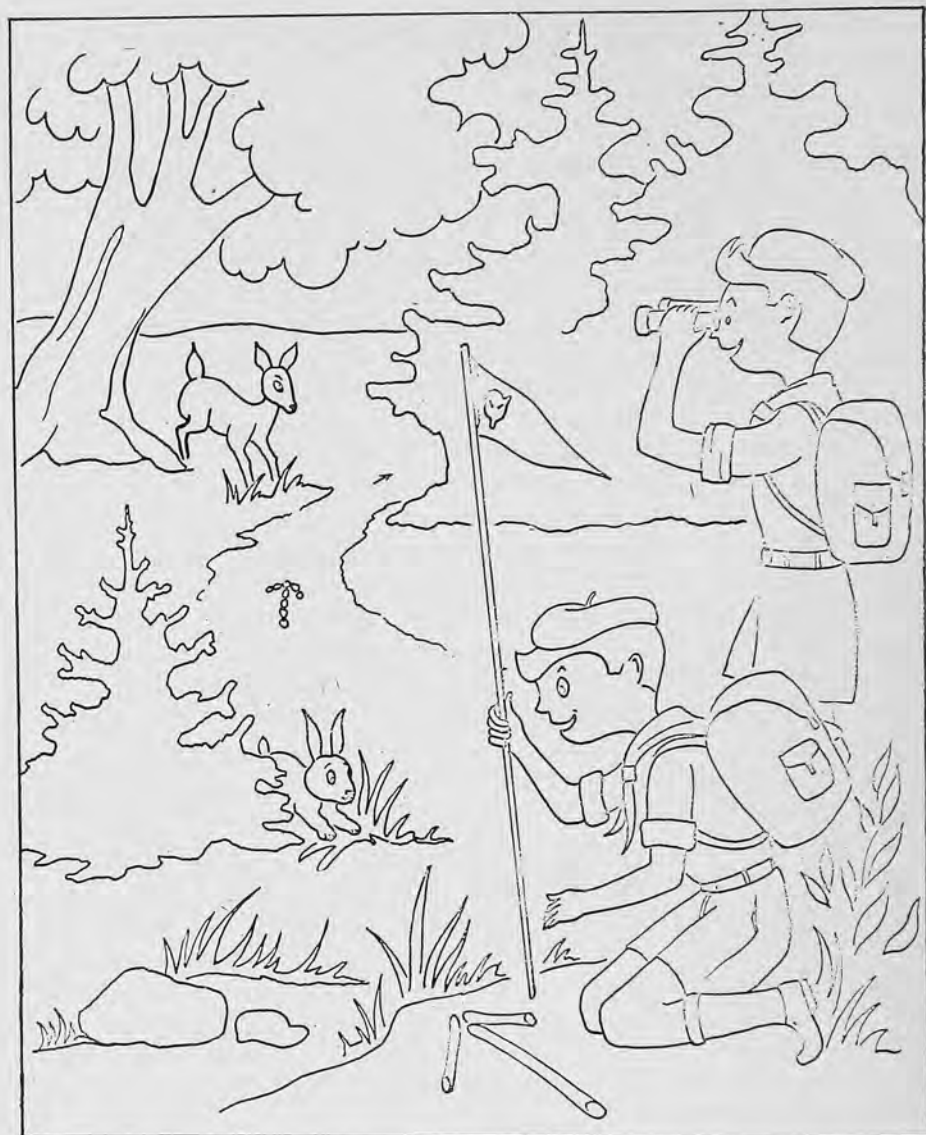
Гарно називається, правда? — Але що ж тут надзвичайне? — спитаєте. Кожного року їздимо в табір і це ніяка несподіванка! Ха-ха-ха! А то буду я з Вас сміятися, коли таке скажете! „Новацький табір” — це . . . така книжечка. Та не звичайна, а така що її Ви самі собі розмалюєте. Червоними, зеленими, синіми, ну, якими забажаєте крейдками. Та не забудьте взяти зі собою в табір теж брунатну, піскову та гнило-зелену крейдку, бо треба там буде розмальовувати багато новацьких одностроїв, то щоб мали чим розмальовувати!

Та пождіть, я на radoшах завжди починаю не з того кінця казати! Отже наш „Готуйсь” видає таку книжечку до розмальовування, що називається „Новацький табір”. Книжечку цю зможете дістати, купити собі в кожному новацькому таборі, де б він не був. Ціна книжечки — тільки 50 центів! Овва! Навіть подвійного морозива за таку ціну не дістанеш, а книжечку можеш дістати!

Книжечку малював мратчик Іван Брикович. Хто з Вас побував у таборах на оселі „Батурин” біля Монтреалу, може ще собі цього братчика пригадує. А називається ця книжечка (так написано пониже наголовка) „Малюємо і співаємо”. Це того, щоб біля кожного образка знайдете ще одну коломийку, а її можна співати. Ви знаєте, що в таборі коломийки мусять бути, тож у книжечці їх теж знайдете.

А коли на дворі дощик: кап-кап, а новацтво мусить сидіти в кімнаті чи у шатрі, то чи не гарно на той час мати таку роботу? Бо в цій книжечці на кожній сторінці, як не сонце світить, то хоч місяць, а дощу зовсім нема! Так і не помітите, як і в Вашому таборі дощ мине і знов засвітить сонце!

Та ця книжечка має ще одну таємницю: коли хто з Вас дуже гарно розмалює який образок, а ще напише гарний його опис, віршем чи й не віршем (тоді це називається „прозою”), та пішле цей образок враз із описом до „Готуйся”, то може дістати дуже гарну нагороду! Треба тільки вислати так, щоб образок був у „Готуйся” вже **першого вересня**. Тоді „Готуйсь” (і я там буду!) — розгляне всі ці прислані малюнки — і вибере найкращий. Та не лиш малюнки —

Образок для розмалювання із нової книжечки „**НОВАЦЬКИЙ ТАБІР**”. Малював братчик Іван Брикович.

але й дописи, бо коли хтось вміє лиш гарно малювати, а не вміє про це гарно по-українськи написати, то ще нема за що давати нагороди!

Отже — жду тих образків багато-багато, а сестричка Леся вже навіть купила собі окрему течку, щоб їх туди складати — таку гарну, жовту, як новацька хусточка!

Так отже вже знаєте, що Вас цього року в таборі зустрине! Не забудьте тільки зразу, поки виїдете, взяти зі собою тих 50 центів, щоб купити цю книжечку! А коли будете від'їздити з табору, купіть ще кілька її примірників, щоб привезти гостинця своїм молодшим братам та сестрам, які ще не їздять у табір, та ще іншим знайомим дітям. Певно всі вони тоді дуже зрадіють!

А на кінець — до побачення у таборі! Ще не знаю в котрому саме, але знаю, що сестричка Леся вже приготує наплечник, щоб кудись їхати; а мене хіба ж дома не залишить!

Готуйсь!

Ваша Мишка

Спомин із минулорічного табору новачок на Вовчій Тропі: командантка сестричка Ніна Самокіш вітає гостей-команду табору новачків із Бобрівки біля Гартфорду. Чи пригадуєте собі, таборовички з Вовчої Тропи, як гарно тоді було?!

ВОГНИК

Слова: Л. Храплива, Музика: О. Тарнавська

Музична партитура для вокалу. Ключ: F# (дієз), Ритм: 2/4. Текст пісні розподілений по рядках нот.

Вечером в таборі вогник розгорів.
 Засвітили зорі радість новаків.
 Вогник розгорівся серед новаків,
 Іскорками вкрився, казку розповів:

Вечором в таборі
 Вогник розгорів.
 Засвітили зорі —
 Радість новаків.

Вогник розгорівся
 Серед новаків,
 Іскорками вкрився,
 Казку розповів:

— Де зелені бори,
 Шуми потічків,
 У Карпатських горах
 Я колись горів.

Грілись біля мене
 В крузі новаки.
 Ліс шумів зелений,
 Рідні смерічки.

Ніс угору вітер
Іскри понад ліс,
Виростали діти,
Люд новацький ріс.

Весело минали
Там новацтву дні,
Разом набирали
Сили при вогні...

— Вогнику рідненький,
Ще не пригасай!
Казку цю дивненьку
Новакам кінчай:

Хай ростуть в нас сили —
Визволить наш Край!
Вогнику наш милий,
Ще не пригасай!

**ВАКАЦІЇ — НАЙКРАЩИЙ ЧАС, ЩОБ ЧИТАТИ
УКРАЇНСЬКІ КНИЖЕЧКИ!**

НАШ ВЕСЕЛИЙ ВОГНИК

ГОСТІ З МАРСА

БРАТЧИК: Увага, новаки! Я маю дуже важливу вістку для вас! Сьогодні ранком братчик писар схопив своїм переносним радіоапаратом виразні сигнали з міжпланетних просторів. І подумайте, з якої планети вони йшли?

НОВАКИ: — З Меркурія!
— З Венери!
— З Юпітера!
— Зі Сатурна!
— З Марса!

БРАТЧИК: Так, ви добре вгадали! З Марса! Коли отже ми записали ці сигнали, вся булава засіла та взялася їх відчитувати та ламати собі голови, що вони могли б значити. Довго, довго ми думали, аж врешті відгадали: сьогодні вечером прилетить у наш табір ракета з Марса. Коли ми це відчитали, братчик бунчужний зараз поїхав до містечка, випозичив далековид, виліз на найвищий будинок та став розглядати небо. І справді помітив на небі якусь дивну цятку. Вона більшала щораз, ніби наближалася до землі. По полудні ми знов перехопили звукові знаки в радіо. З них дізналися, що ракета ця повинна приземлитися десь недалеко нашого табору. Бо це марсіяни вислали своїх послів до нас. Коли

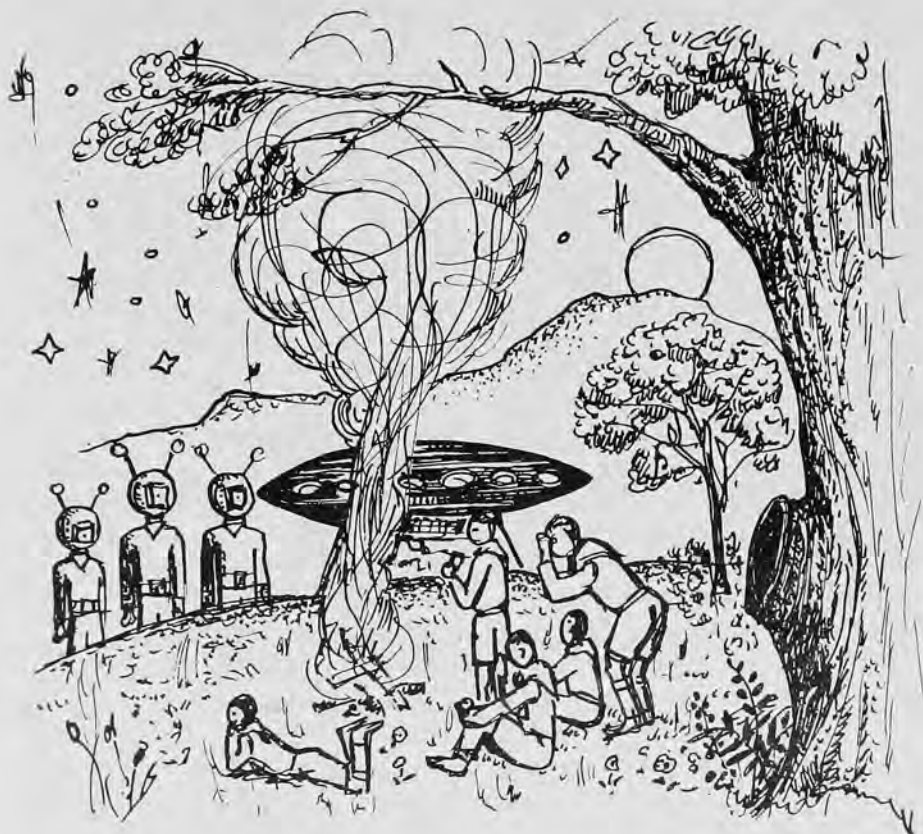
ми це почули, зараз змінили сьогоднішню програму зайнять і рішили влаштувати цей вогник на привітання наших гостей. *(Глядить на годинник)*. Саме за дві хвилини вони повинні вже приземлитися. О, чуєте, як гуде ракета? Гуу-у-у-уу. Ану, всі разом зі мною! *(Новаки „гудуть” разом з братчиком, щораз голосніше. Братчик дає знак рукою, щоб перестали)*. Ще тільки одна хвилинка! Тепер вже чуємо виразно, як ракета тарахкоче: трам, тарах! трам, тарах! Ану, всі за мною! *(Новаки повторюють всі за братчиком, щораз голосніше та швидше: „Трам-тарах, трам-тарах”...)*. А тепер — увага! Залишається ще тільки одна секунда! Коли ракета буде приземлюватися, закрийте добре вуха пальцями, щоб гук вас не заглушив! Всі за мною! *(Новаки кричать разом з братчиком)*. Фюю-у-у-уу Буммм!

БРАТЧИК: Здається, ракета причалила щасливо! Якби була загорілася, було б видно. Як ви думаєте, де вона могла впасти?

НОВАКИ: Там, у лісі!

— Ні, ось тут за горбком!

— Ні, ось — там, ми добре чули!

Мал. Марійка Петрович

БРАТЧИК: Треба нам усім засвітити ліхтарки, щоб вони побачили добре, де нас шукати! *(Всі засвіжують електричні ліхтарки).* Чувте, там у кущах щось зашелестіло! Світим усі туди! *(Всі звертають світла ліхтарок туди, куди вказує братчик. З-за кущів виходить трьох МАРСІЯН в блискучих герметичних міжпланетних одягах, в шоломах з антенами на головах).*

БРАТЧИК: Ось і наші гості! Тільки цікаво, як ми зможемо з ними домовитися!

1-ий МАРСІЯНИН *(скидає шолом з голови):* Добрий вечір усім вам! Чи це тут табір новаків?

КОМАНДАНТ: Так, це тут. Але звідкіля ви вмісте так гарно говорити по-українськи?

2-ий МАРСІЯНИН *(теж скидає шолом):* Коли наш президент Марсилій Марсіянський висп-

дав нас на землю до українських новаків, то казав нам вивчити українську мову. Ми й вивчили її.

3-ій МАРСІЯНИН (*скидає шолом*): Ми радо вивчали таку гарну мову і вона зовсім не здавалася нам трудною!

КОМАНДАНТ: Тоді ми вам подвійно раді! Як можемо послужити вам? Чого ви бажаєте?

1-ий МАРСІЯНИН: Ми чували, що у вас, в українських новаків, дуже гарні табори. Отже ми хочемо їх побачити, щоб завести на Марсі такі самі табори для наших марсенят. Бо вони щось останніми часами стали дуже нечемні. Наш президент Марсилій Марсіянський дуже цим затурбувався...

КОМАНДАНТ: Ми дуже радо покажемо вам наш табір! Ось тут біля вогника бачите всіх наших таборовиків. Обійдемо кругом, щоб ви могли ближче їм приглянутися. (*КОМАНДАНТ разом з МАРСІЯНАМИ обходять кругом вогника. Кожен братчик каже їм, як зветься його рій та які ступені мають його новаки*).

2-ий МАРСІЯНИН: Все дуже добре! Тільки ми читали в наших марсіянських книгах, що орли — це такі птахи на землі, а лиси, вивірки, вовки мають по чотири ноги та хвости. А тут ви називаєте мені орляг і різних звірів, а я бачу, що все це однакові діти, двоногі, без-

хвості і безкрилі. (*Новаки погинають сміятися*).

КОМАНДАНТ: Так справді, новаки в нас усі — діти. Вони тільки прибрали собі такі назви, бо хочуть бути подібні до цих звірів силою, і відвагою, і зручністю.

3-ій МАРСІЯНИН: А що в них за такі дивні нашивки на одягах? Чи це може які магичні знаки?

КОМАНДАНТ: Ні, це ніякі чари. Це відзнаки, що кожен новак собі здобув. Ця хустина на шні значить, що хлопець є вже справжнім новаком. На лівому рукаві в нього відзначка новацьких проб, на правому відзначки вмілостей, а на грудях відбутих таборів.

1-ий МАРСІЯНИН: І один такий малий новак зумів це все здобути?!

КОМАНДАНТ: О так, наші новаки завжди радо здобувають щось нове! А може вам буде цікаво поглянути та послухати, що вони вміють? Тоді сідайте, будь ласка, ось-тут поміж нами!

2-ий МАРСІЯНИН: Дякуємо, дуже радо!

(*Всі сідають, новаки проказують вірші, співають, виводять сценки і танки*).

1-ий МАРСІЯНИН: Мило нам з вами, але час вже від'їздити. Довше ми, марсіяни, не можемо видержати в земній атмосфері. Та за цей короткий час ми навчилися тут дуже багато.

2-ий МАРСІЯНИН: Тепер ми влаштуємо такі самі табори для наших марсенят, щоб вирости вони на добрих марсіян.

3-ій МАРСІЯНИН: А в погідні ночі ждять світляних знаків від нас!

ВСІ МАРСІЯНИ: Прощайте!

КОМАНДАНТ: Нам було дуже мило вас гостити! Тільки ще одно прохання: скажіть як буде „прощайте” по-марсіянськи?

ВСІ МАРСІЯНИ: Ку-про ку-щай ку-те!

КОМАНДАНТ: О, то вашою мовою дуже легко говорити! Ми вам теж скажемо „Щаслива вам дорога” — по-марсіянськи! Увага, новаки! Попрощаємо наших гостей!

ВСІ: Ку-ща ку-сли ку-ва ку-вам ку-до ку-ро ку-га!

МАРСІЯНИ (кивають на прощання руками, відходять).

А це не марсіяни, тільки новаки із Нью Йорку, передягнені за зореплавців на новацьку забаву.

Сестричка Ліда:

ПРИГАДКА НОВАКАМ ВІД ЗАЙЧИКА-ПЕТРУСЯ

Час надходить, новачата,
Попрохати Маму-Тата,
Щоб вони у літню пору
Вас пустили до табору.

Вовча жде Тропа, Бобрівка,
Щоб приїхали ви тільки!

Тужить теж за новаками
Писаний, в Клівленді, Камінь.

Я ж буду вас дождити,
Всіх щиренько зустрічати,
В рідному собі таборі,
У Норт Колліне — на Соколі!

Петрусь

Сестричка Христя Баранська:

ПЛАСТОВА ПІСНЯ

Запівали пластуни
Через гори і ліси
Пісню пластову —
Вона гарна, молода,
Наша пісня пластова.

Пташки слухали уважно
І звірятка всі поважно,
І вітерець так зашумів,
Ніби пісню зрозумів.

Сонце ясно засвітило,
Пісня річкою поплила,
Така мила, чарівна,
Наша пісня пластова.

ЧИ ПАМ'ЯТАЄТЕ ТАБОРОВИЧКИ?

Чи пам'ятаєте, таборовички з Бобрівки та з Вовчої Тропи свою добру командантку, сестричку Ніну Самокіш, що так гарно вміла Вам розказувати казки та влаштовувати вогниці?

„Готуйсєві” дуже прикро Вам про це писати, що Ваша сестричка Ніна мала дуже важкий випадок: її покалічило на вулиці

авто і тепер вона хвора в лічниці. Вона певно дуже зрадіє, коли її минулорічні таборовички вишлють їй карточки з побажаннями скорого видужання. Не забудьте це зробити — а тут її адреса:

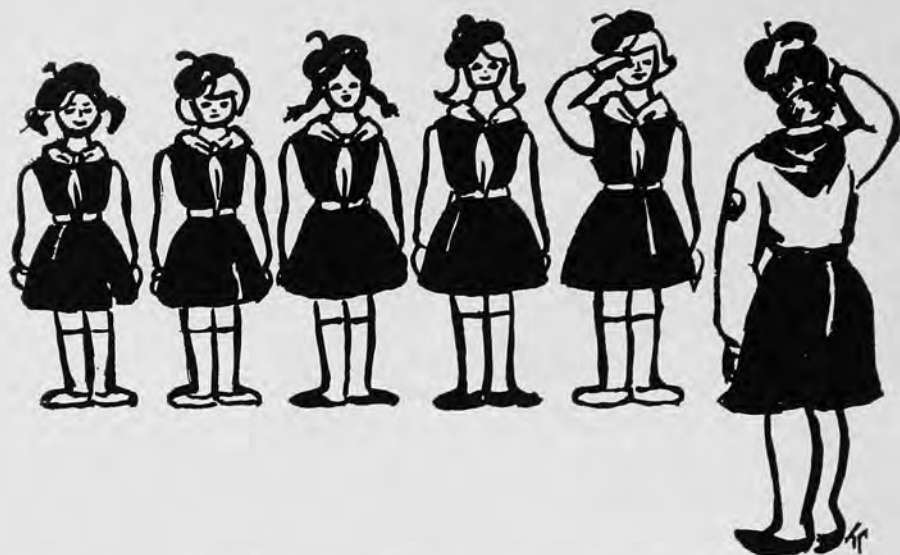
Mrs. Nina Samokish
1152 Deutz Ave,
TRENTON, N. Jersey, 08611

Пам'ятайте — новачка радо робить добре діло!

У ВАШОМУ ТАБОРІ —
НЕ ЗАБУДЬТЕ ЗІБРАТИ
ГРОШІ НА ФОНД
„ГОТУЙСЯ”!

Мал. Тая Гасцька

Новачка **Чіча Костко** із Кліфтону біля Нью Йорку прислала нам теж віршика про таборі:

АХ, ЯК ТО ГАРНО БУТИ В ТАБОРІ!

Ах, як то гарно бути в таборі,
Як на темнім небі блиснуть ясні зорі,
Як новачки при ватрі весело розмовляють,
А коники-стрибунчики у травах співають.
Ах, як то гарно бути в таборі!

Малюнки Тані Гасцької

А як то мило бути ройовою,
Для роя трудитись, не мати спокою,
Сестричці в усьому весь час помагати,
Новачок на збірку й зайняття скликати.
Ах, як то гарно бути в таборі!

А як гарно табір тоді виглядає,
Як туман бурунами все заливає,
Чи то ранком, коли йдемо на ранішню збірку,
Чи вечером, як маємо наш вогник-гутірку.
Ах, як то гарно бути в таборі!

А коли в суботу до нас мама приїде,
Вона з нами лісом проходитись піде,
Тоді ми їй покажемо, де наша кривка,
Де сестричка з нами проводить гутірку.
Ах, як то гарно бути в таборі!

Ми знов усі поїдемо літом до табору,
Здалека і зблизька — приїдемо впору,
Щоб нам навчитися, як з іншими жити,
Як нам треба нарід український любити.
Бо нема ніде краще, як бути в таборі!

Рій „Червоні маки” із Сиракюз, Америка, одержує іменування на юних орлят. Іменує їх сестричка гніздова Маруся Проскуренко.

Новак Андрійко Хом'як із Рочестеру зі своїм голубом „Циццею”.

Новачка Ліда Павленко з Торонто написала такого віршика:

ВЕСНА

Спить і спить весна ясна,
І зимі нема кінця.
Коли ж прийде ця краса,
Встане, збудиться весна?

Чула це весна, чи ні,
Та почули сніг і грім,
Швидко буря завелась,
Ще й весна не почалась.

Я заснула, не почула
Як це швидко все пройшло,
Швидко встала і побігла
Подивитись у вікно.

А там сонечко сяло,
Небо чисте, мов ріка,
Пташенята заспівали,
Посталася вже весна.

НОВАЦЬКА ЗАБАВА „СОН ЗИМОВОЇ НОЧІ” В НЬО ЙОРКУ

Забаву цю провела, як звичайно, сестричка Стаха Гойдиш. Вона розказала казку про те, як маленька дівчинка дісталася до крамниці з забавками, залишилася там на ніч і бачила, як всі забавки опівночі ожили. Ці забавки — це були передягнені новачки та новачки. Кожен рій представляв якісь інші забавки або гри. Вгорі справа бачимо доміно, зліва кубики з буквами, внизу зліва каруселі, а справа цимбалки. Чи не гарно було?

МАЙСТРУЄМО!

ЛЯЛЬКА В ВИШИВАНЦІ

Мал. Галя Бродович

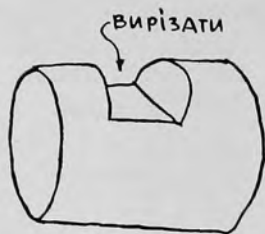
Певно Ви всі, новачки купуєте паперові ляльки, що їх можна вдягати в паперові суконки, та дуже радо бавитеся ними. Правда? І в табір певно таких ляльок візьмете зі собою подостатком, а коли й ні — то попросите батьків, щоб Вам привезли, коли приїдуть відвідати. Знаєте, чому пишемо про це? Бо сестричка Галя із Монреалу видумала, що на таку куплену ляльку новачки можуть собі самі витинати та розмальовувати теж інші суконки, не лиш ті, що куплені. Можна, наприклад, робити суконки ніби прикрашені вишивкою (вишивку можна намалювати або витяти й наліпити із святочної карточки, що остала з Великодня), або можна навіть зробити лялі весь народній одяг, такий, як описувала не раз у „Готуйсеві” сестричка Світляна, або може... новацький однострій? Коли вдасться Вам вдягнути якусь лялю справді гарно — не забудьте зробити світлину та прислати „Готуйсеві”.

КОРАБЕЛЬ-ВІТРИЛЬНИК

Ви вже знаєте з попереднього числа „Готуйся”, що цього року припадає 50-ліття піднесення українських прапорів на кораблях Чорноморської Фльоти. Було це 29 квітня 1918 року і від тоді ця фльота стала на службу Україні. В таборі певно почуєте про це щось більше, а тут „Готуйсь” хоче Вам показати, як змайструвати собі самим такий маленький кораблик з українським прапорцем. Попробуйте

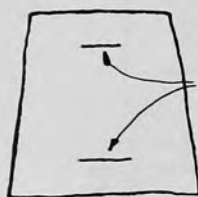
— і може Ваш рій у таборі пустить на річці чи в басейні таку цілу свою маленьку українську флоту? Тоді не забудьте її зфотографувати і прислати світлину „Готуйсеві”!

КОРОК

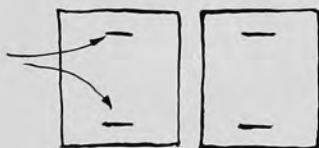

ЗАКІНЧЕНИЙ КОРОК

ВЕЛИКЕ ВІТРИЛО
З ПАПЕРУ

ПРОТЯТИ

ДВА МАЛІ ВІТРИЛА

ЩОГЛА

ЗАКІНЧЕНИЙ ВІТРИЛЬНИК

Мал. Сірий Орел Денис Беднарський

Мал. Христя Баранська

НАПИШІТЬ, ЩО ТУТ БАЧИТЕ!

Неважко догадатися: це новачка Улянка збирається в табір. Але як вона збирається — це Ви вже самі погляньте та гарненько опишіть. Хто добре опише — дістане книжечку в нагороду, як за добру розв'язку загадки. А може через те й допоможе Улянці зібратися на час до автобуса в табір!

НАШІ ПЛАСТОВІ ВИХОВНИКИ

Кожен новак та новачка повинні знати, як називалися найбільші та найважливіші пластові виховники. Щоб краще запам'ятати їх собі, подаємо їх імена та прізвища, але тільки перші букви. Розпитайте у своїх батьків, братчиків, сестричок, чи може старших братів чи сестер — юнаків, та впишіть цілі імена на місці точок.

Основоположник Пласту:

О . . . . . Т . . . . . — його пластове ім'я: (псевдо) Д . . .

Начальний Пластун:

С . . . . . Л . . . . . — його пластове псевдо: С . . . . Л . . .

Творець перших пластових таборів:

І . . . Ч . . . . — його псевдо: Ч . . . .

Творець новацьких таборів:

І . . . К . . .

ЩО ТУТ ІНАКШЕ?

(Подала Оленка Гординська)

Всеволод і Боян поїхали цього року в табір. Їхали вони самі поїздом і нічого не боялися, та ще й добре заїхали. А щоб дорогою не марнували часу, читали українську книжечку. Це так подобалося якомусь панові, що їхав тим самим возом, що зробив їм дві світлини і прислав додому після табору. Спершу новаки думали, що обидві світлини однакові, але коли добре приглянулися, побачили, що між світлинами є різниця аж у п'ятнадцяти різних дрібницях. Всеволод і Боян знаходили їх усі — а коли Ви знайдете, пишьте зараз до „Готуйся” — за добрі розгадки дістанете книжечку!

Рій "Зоретлавиці"

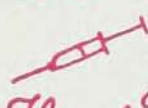

-ем міцним покриття.

  ще треба мати,

Щоб в просторах віддихати.

В -ів справа листа,

Бо не плачуть у дентиста,

 дістають - сміються ,

Не сваряться , як поб'ються.

А прийдуть такі пригоди -

-у подають до згоди.

Мож усі вже безперечно

Мають   безпечні.